

בש"פ 1516/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1516/20

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (כב' השופטת ד' כהן) בעמ"ת
16.2.2020 35860-02-20 מיום

בשם המבקש: עו"ד מוחמד רחאל

החלטה

לפני בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת ד' כהן) בעמ"ת
16.2.2020 35860-02-20 מיום, במסגרתה קיבל בית המשפט ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בבאר
שבע (כב' השופט א' דורון) במ"ת 6664-02-20 מיום 13.2.2020 - לפיה המבקש שוחרר בתנאים של מעצר בית מלא
ותחת זאת הורה על מעצרו של המבקש עד לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו.

1. ביום 3.2.2020 הוגש נגד המבקש כתב אישום, לפיו בשני אירועים נפרדים, בחודש אוגוסט 2019 ובחודש
ינואר 2020, המבקש איים על אשתו (להלן: המתלוננת) ברצח, תקף והכה אותה והרס את הטלפון הנייד שלה. בגין
מעשים אלו יוחסו למבקש עבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה בבן זוג והיזק לרכוש במזיד.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.
בהחלטתו מיום 5.2.2020, קבע בית משפט השלום כי קיימות ראיות לכאורה אשר עשויות לבסס את הרשעת המבקש

בעבירות המיוחסות לווקיימת עילת מעצר. כן הורה בית המשפט על מעצר המבקש עד להחלטה אחרת ועל עריכת תסקיר מעצר בעניינו. המבקש הגיש ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי בבאר שבע אשר נמחק.

3. ביום 11.2.2020 הגיש המבקש לבית משפט השלום בקשה לעיון חוזר בהחלטתו מיום 5.2.2020. ביום 13.2.2020 התקיים דיון בבקשה זו, במהלכו טען המבקש כי ישנן ראיות חדשות – ארבעה סרטונים (להלן: הראיות החדשות), אשר יש בהן כדי לשנות מההחלטה בעניין מעצרו. בהחלטה שניתנה בתום הדיון, קבע בית המשפט כי לאחר בחינת הראיות החדשות ובשים לב לכך שהמבקש נעדר עבר פלילי, יש לקבל את הבקשה. על כן, בית המשפט הורה על שחרור המבקש למעצר בית מלא תחת פיקוח ועל עריכת תסקיר מעצר בעניינו בתוך 45 יום.

4. ביום 14.2.2020 הגישה המשיבה לבית המשפט המחוזי ערר על החלטת בית משפט השלום, בגדרו נטען כי שגה בית משפט השלום בעת שהורה על שחרור המבקש טרם קבלת תסקיר המעצר. בהחלטתו מיום 16.2.2020, קיבל בית המשפט המחוזי את הערר. בית המשפט דחה את טענות בא-כוח המבקש הנוגעות לאופייה של המתלוננת ומהימנותה, וקבע כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית להוכחת האישום נגד המבקש, וזאת גם בהתחשב בראיות החדשות. נקבע כי בנסיבות העניין ולאור המורכבות המצטיירת במערכת היחסים בין המבקש למתלוננת, לא יהיה נכון להעמיד את המתלוננת בסיכון טרם הושלמה בדיקה מעמיקה בדבר הערכת מסוכנותו של המבקש כלפיה, על דרך של עריכת תסקיר מעצר מטעם שירות המבחן. על כן, בית המשפט הורה על מעצרו של המבקש עד להחלטה אחרת ועל הקדמת מועד הגשת תסקיר המעצר. מכאן הערר שלפני.

5. לטענת המבקש שגה בית המשפט בהחלטה על מעצרו עד להגשת תסקיר מעצר ובירור מסוכנותו בבית המשפט. בין היתר, המבקש פירט טענות שונות בעניין הראיות לכאורה הקיימות נגדו והדגיש כי עברו הפלילי נקי. המבקש טען כי בית המשפט לא שקל בהחלטתו שיקולים כבדי משקל, ביניהם חלוף הזמן בין מועד האירועים להגשת התלונה וכתב האישום בעניינם, ראיות שלטענתו המשטרה לא צירפה לתיק החקירה והובאו על ידי ההגנה, שינוי בגרסאות שמסרה המתלוננת למשטרה ועוד. על כן התבקש בית משפט זה להורות על ביטול החלטת בית המשפט המחוזי ולהורות על שחרור המבקש למעצר בית מלא בהתאם להחלטת בית משפט השלום.

6. דין הבקשה להידחות, וזאת אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה. אמת המידה להיענות לקבלת בקשת רשות לערור ב"גלגול שלישי" הינה מצומצמת, כאשר רשות ניתנת רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם הקונקרטי של הצדדים להליך, או בנסיבות פרטניות ייחודיות המצדיקות זאת כגון חשש לעיוות דין (ראו לאחרונה: בש"פ 720/20 סויטי נ' מדינת ישראל (30.1.2020); בש"פ 8646/19 איזיב נ' מדינת ישראל (2.1.2020)). בקשה זו אינה מצביעה על עיוות דין או סיבות ייחודיות, וודאי שאינה מעלה כל שאלה עקרונית החורגת מעניינו הקונקרטי של המבקש. החלטת בית המשפט המחוזי הינה מפורטת, ובמסגרתה נלקחו בחשבון כלל השיקולים והנסיבות הרלוונטיים. אוסיף כי יש גם טעם רב בהחלטה שלא להורות על שחרור המבקש למעצר בית טרם ניתנו לבית המשפט הכלים לבחון את המסוכנות הנשקפת ממנו באמצעות תסקיר (השוו: בש"פ 1489/20 בן נעים נ' מדינת ישראל (26.2.2020)). לפיכך, אינני מוצא מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי.

הבקשה נדחת אפוא.

ניתנה היום, ג' באדר התש"ף (28.2.2020).

עמוד 2

ש ו פ ט
